सहि पितृशुश्रूषारूपः ॥ २६ ॥ बाष्पंरोद्धुमशक्नुवन् ॥ २७ ॥ अनार्यायाः लोकदृष्ट्यातादृश्याअपि स्वयंतद्दोषमगणयन्नितिशेषः ॥ निष्पपात निश्चक्राम ॥ २८ ॥ कैकेयीप्रदक्षिणं सम्यगाचरितं मदिष्टंत्वयेत्यंतःसंतोषात् शिष्टाचाराच्चेतिबोध्यं ॥ २९ ॥ बाष्पपरिपूर्णाक्षः समीपस्थित्यावगतवृत्तांतत्वात् ॥ परमक्रुद्धइत्यनेन लक्ष्मणेऽविद्याविक्षेपशक्तिमतीदर्शिता ॥ रामेचनसाइतिध्वनितं ॥ ३० ॥ अभिषेचनिकं अभिषेकप्रयोजनकं ॥ भांडमुपकरणजातं तद्युक्ताभिषेकशालामितियावत् ॥

भरतःपालयेद्राज्यंशुश्रूषेच्चपितुर्यथा॥ तथाभवत्याकर्तव्यंसहिधर्मःसनातनः॥ २६॥ रामस्यतुवचःश्रुत्वाभृशंदुःखगतःपिता॥ शोकादशक्नुवन्वक्तुंप्ररुरोदमहास्वनं॥ २७॥ वंदित्वाचरणौराज्ञोविसंज्ञस्यपितुस्तदा॥ कैकेय्याश्चाप्यनार्यायानिष्पपातमहाद्युतिः॥ २८॥ सरामःपितरंकृत्वाकैकेयींचप्रदक्षिणं॥ निष्क्रम्यांतःपुरात्तस्मात्स्वंददर्शसुहृज्जनं॥ २९॥ तंबाष्पपरिपूर्णाक्षःपृष्ठतोनुजगाम ह॥ लक्ष्मणःपरमक्रुद्धःसुमित्रानंदवर्धनः॥ ३०॥ अभिषेचनिकंभांडंकृत्वारामःप्रदक्षिणं॥ शनैर्जगामसापेक्षोदृष्टिंतत्राविचालयन्॥ ३१॥ नचास्यमहतींलक्ष्मींराज्यनाशोऽपकर्षति॥ लोककांतस्यकांतत्वाच्छीतरश्मेरिवक्षयः॥ ३२॥ नवनंगंतुकामस्यत्यजतश्चवसुंधरां॥ सर्वलोकातिगस्येवलक्ष्यतेचित्तविक्रिया॥ ३३॥ प्रतिषिध्यशुभंछत्रंव्यजनेचस्वलंकृते॥ विसर्जयित्वास्वजनंरथंपौरांस्तथाजनान्॥ ३४॥

सन्निहितगंगादिपुण्यतीर्थकत्वात् ॥ तत्र अभिषेकशालायां दृष्टिमविचालयन् अप्रवर्तयन्सापेक्षः वनंप्रतीतिशेषः ॥ यद्वा लोकसमाधानाय तदनुग्रहाय नटवत् आत्मगोपनाय ॥ लोकव्यवहारात्यागायच सापेक्षःसइव तत्रदृष्टिमविचालयन् अत्यजन् अतएवशनैर्जगाम ॥ ३१ ॥ धीरोदात्तत्वाच्च नतद्विघातप्रयुक्तक्रोधदुःखादीत्याह ॥ नचेति ॥ लक्ष्मीं सहजांशोभां कांतत्वात् अविनाशिकांतियुक्तत्वात् लोककांतस्य शीतरश्मेः इंदोःक्षयोयथा लक्ष्मींनापकर्षति तद्वत् ॥ ३२ ॥ सर्वलोकातिगस्येव जीवन्मुक्तस्येव ॥ ३३ ॥ छत्रादिप्रतिषेधः स्वप्रतिज्ञाविरोधात् ॥ व्यजने चामरे ॥ ३४ ॥